

cum Rasa del mas Amada". Que el mas Amada era prop de Sant Jaume ens ho confirma un document de 1619 que diu: "*in loco vocato olim mas Amada, nunch vero prop de Sant Jaume*". I la rasa del mas Amada devia ser ben prop de l'actual carrer Calderon girant possiblement, abans d'arribar a la Riereta, cap a ponent i migdia.

Ben prop del Camp de Sant Jaume, començant al portal de Sant Quirze i acabant a l'inici de l'actual carrer de l'Escola Industrial, s'hi començà a formar a darreries del segle XVIII el carrer anomenat de les cases d'en Font. És molt possible que, inicialment, de l'actual carrer d'en Font se'n digués carrer de Sant Feliu. Així sembla poder-se deduir d'un document de 1818 que diu: "*el carrer de Sant Feliu, dit també de les cases d'en Font*". Fos com fos aviat s'anomenà carrer de les Cases d'en Font o, més abreviadament, d'en Font, nom vivent avui encara. I també se'n digué, ben popularment, carrer dels Gitanos. Aquest nom li pervingué possiblement del bon nombre de gitanos que hi vivien. Efectivament; en un padró de 1826 trobem en aquest carrer i al número vuit una família de cinc gitanos; altra família de setze al número nou i altre de deu al número deu.

El carrer de Sant Jaume fou també iniciat a darreries del segle XVIII. Si un document de 1786 ens parla encara del camí de Sant Jaume: "*lo Camp de Sant Jaume, a tramuntana amb lo camí de Sant Jaume*", un altre de 1792 ja ens diu: "*al capdevall del carrer anomenat de Sant Quirze, avui anomenat carrer de Sant Jaume*".

Una confirmació de l'existència d'aquests dos carrers en aquella època ens la dona el plànol que Bosch i Cardellach féu el 1789 i en el qual s'hi assenyalava ja, força ben format, el carrer d'en Font i alguna casa al carrer de Sant Jaume.

Un Nadal, temps era temps

per Agustí Palau i Codonyers

A I, església camperola,
quants nadals deus enyorar!
La hivernada s'estrenava
amb llum cèlica i amb cants.
El Nadal venia sempre
ple de joia i festa gran.

Eren fondes les roderes,
els camins eren un glaç,
els conreus un clap de gebre
i els marjals enfarinats.
La nit era un camp d'estrelles
i era el fred viu i tallant.

Des de l'avi més taujà
al minyó més gata maula,
alegrets i endiuemenjats
feien cap a missa d'alba,
que si el cor és ple de foc
res no hi fa la maltempsada.

Les padrines amb capulla
i les mans balbes de fred;
fresques noies, macarulles,
i els fadrins amb els ferrets...
no em vulgheu més de gatzara!
El Nadal és villancet.

Déu naixia, en ells, cada any
i ells, del cor, bressol li'n feien.
Ningú deia: -Sóc de Pau...
-Sóc de Silas, ningú deia...
Que tots eren de Jesús
i humanal, Jesús, se'ls feia.

A VIS i nêts quines trifulgues!
Els més petits, al volt de l'àvia
miren sovint, vulgues no vulgues,
el tió gros que el foc escalfa.

I l'avi els diu: -Ben socarrat,
s'ha de tapar sinó s'esbrava;
que com més sigui recremat
com més i més sigui acotxat
molt més llamins i coses raja!

Els nêts més grans ja són més murrís:
són estornells que van a estudi!
Per xò a bandades, com ocells,
de dalt de tot del cloquer vell
miren i guaiten els camins
sotgen els plans i la muntanya

Saben que els Reis, de terra llunya
han de venir, i potser els trobin
rera les vinyes del Castell
o al torrentó de l'Escalunya...

Per si venien separats
d'altres n'hi ha fent escorcoll
a la garriga i al matoll
a la verneda i pels sembrats.

Però sentència un saberut,
aquell minyó que mai no l'erra,
i diu amb aire convençut
que, ça com lla, sempre al Pedró
s'hi apleguen tots: el blanc i el ros
i el rei aquell tan lleig i negre.

Quines trifulgues avis i nêts!
Els nêts i l'avi quines trifulgues!

Pedregar, 1
Passeig de la Plaça Major, 2
Telèfon 725 83 37
Sabadell

Monistrol

MONISTROL

Passeig de la Plaça Major, 6
Telèfon 725 49 25
SABADELL

